

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj: Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. — Negyedévre 1 ft 50 kr.

Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24. sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Ballagi Mór.

Ez egyike azon móroknak, kiket a balközép most fog be, hogy kötelességüket megtegyék, kik ennél fogva még azon előnyös helyzetben vannak, hogy ideje korán észre térhetnek, ha akarnak.

Ezen Mórnak pedig sok mással együtt az a mulatságos kötelesség jutott, hogy a baloldal nevében megbukjék valahol, azután aztán mehet ismét zabot hegyezni, illetőleg szótárt csinálni és bibliát fordítani. Eddigi hirnevét e kettőnek köszönheti. Első magyar-német szótárát már akkor írta meg, mikor magyarul még nem tudott, németül pedig már jóformán elfelejtett. Ma már ismét a magyart felejtí el és a németet kezdi újra tanulni. Ugy általában emlékező tehetség dolgában azok közé tartozik, a kiket az adomák szoktak megörökíteni.

Igy történt meg rajta egykor, hogy társaságból érkezvén haza, észre veszi, hogy idegen kalapot hozott magával. Gyorsan visszasiet, a tulajdonostól bocsánatot kér a tévedésért, és — — újra felteszi a kalapot s megnyugodt lelkiismerettel tér vele haza.

Szótárának egyik kiadásában egy angol (a british museum könyvtárnoka) az előszóból azt olvassa, hogy a magyar nyelv ötven év óta egészen megváltozott. „Micsoda nyelv az, mely ötven év alatt megváltozik?” gondolja az ánglus, és fogja magát, megtanulja nyelvünket. Nem régiben pedig Toldy Ferencz felolvasást tart az akademiában a régi nyelv emlékekről s igéri, hogy ki fogja mutatni, mennyiben tér el mai nyelvünk a „halotti beszéd” nyelvétől. Utczu neki, felpattan Ballagi, hogy bizony a kettő között semmi lényeges különbség nincsen: a magyar nyelv ma is az, a mi volt Szent István korában.

Hogy ezt a tudományos consequentiát az ánglius megtudta-e, arról nem szólhatunk; hanem hogy ez így történt, azt Ballagin kívül aligha elfeledte, a ki tudta. Politikai consequentiája mindenesetre még nevezetesebb és ezt ezennel el is tesszük a Borsszem Jankó spiritusában, mint kétfejű csodaszülöttet.

Hanem hiába: ő már ilyen fajtájú s mint mondók, ez fogja emlékezetét s őt magát is a feledéstől megóvni.

Csak a minap kötött fel a „Századunkban” egy deákpárti kardot s miután látta, hogy nem

tudja vele kivágni azt, a mire fogta, kapta magát, elfeledte, s kért Nyári Páltól egy baloldali fakardot s most ezzel vitézkedik.

Ily kitünő érdemek iránt, minőkben ő tündöklék, mi sem lehetünk vakok, s méltányosságunk kimutatása tekintetéből ezennel beigtatjuk őt munkatársaink sorába. Az ő hire csorba lenne nálunk nélkül, hirt pedig keres, ez idő szerint dühösebben mint valaha; lelje meg tehát s vegye ki tőlünk is az őt legméltóbban megillető részt.

B. J.

A thodomány érdekében.

A magyar nyelv theljes szóthára minden kiadásában újabb tapasztalatok nyomán a következő kiigazításokat kívánom eszközölni:

Jobboldal, olyan izé, mely álthál nem lehet mindig iskolai felügyelőségre vergődni.

Baloldal, olyan izé, mely álthál ez idő szerint képviselői állásra lehetne vergődni.

BALOGI MÓRICZ.

Hazai kritika.

A Mizantróp.

Eléadatott a nemzeti színházban.

Mizantropot tudvalevőleg bizonyos Moliére írta. Sanyaru körülmények közt élhetett, midőn ily műre szánta fejét, melynek tragikai benyomása megrázólag nehezedik a nézőre. Komikuma abban fekszik, hogy a sors által keményen sújtott Mizantróp Alcestet egy csinos fiatal özvegy elcsábítja. Egységes vigjátékban azonban ez nem lehet elég. Mert nagy hiba itt az, hogy Mizantróp folytonos ingadozása által nevetségessé válik, ami annál inkább kírí, miután fennevezett Moliére (mint egy hátunk megett ülő ur szavaiból kivettük) az egyénben tyпуст festett, s e typusban saját sokat szenvedett egyéniségét akarta jellemezni, ami ha való, Moliére jelleme e folytonos habozás folytán nem lehetett valami dicséretes. Hamletnek is ez a hibája. Azért jobb karaktert festeni. Mizantróp bukása különben drámailag van indokolva a szép asszonyban, ki ily ingtag embertől méltán elfordul. De rontja ismét e drámai hatást azon rossz vers, melyet Mizantróp előtt szavalnak. Hogyan? Moliére nem tudott volna jobbat írni? S mit jelentsen az, hogy a hős, jóllehet elbukik, mégsem hal meg? S most azt kérjük még, mint mehet végbe az egész dolog egy és ugyanazon teremben? Az ember nem tudja, a szereplők közül ki hol lakik? Avagy nem olvasta volna Moliére ur Aristoteles macedon aesthetikus drámai hármastörvényét?

A fordítás nem hű, mert az eredeti Sándor versekben (Alexandrin) van írva, (Aristoteles is Nagy Sándor korában élt) míg a magyar ötös nem felelhet meg a görög versmértéknek.

A színészek még jobban elrontottak mindent. Feleki nem hogy szilárdabb alakot öntött volna Mizantróp szerepébe, sőt inkább mindent elkövetett, hogy annak ingatagságát kitüntesse. Szerdahelyi a rossz verset úgy szavalta, mintha csak készakarva el akarta volna rontani.

A „M. U.” kritikus.

A. Az ellenzék pártfogói ugyancsak dolgoznak mindenfelé.

B. Hát ugyan vannak pártfogói?

A. Volna-e pártja, ha nem volnának fogói?

Választás után.

Szélbali kortes (főriád álmából.) Ki a vivát?

Deákpárti kortes. Vakapád — ne ordíts! Jobboldali a követ!

Szélbali kortes. No, hálá Istennek, hogy nem balközépi! Tudod pajtás, ugy vagyok én ezzel a balközéppel akár a kálamista ember, a ki dühösebb a lutheránusra mint a katolikusra.

Borsszemek.

Madárijesztő József.

Hogyha igaz, hogy a száj zsilipül szolgál a pszichének,
Úgy a te nagy szádon rég kiszivárga eszed.

A muzeum nemtője Kubinyihoz.

Sirtam jöttödkor, sírok mentedben utánad;
Akkor fájdalommal könnyezze, most — örömem.

Ballagi s Nyári.

Alszele a nyárnak új életet ád a bogárnak;
Így ada éltet a nyár néked is árva bogár!

„Érett a nép“ szóla Nyári.

Színe után a gyümölcs sokszor megeseálja a bárgyut,
Gyüri magába mohón, és nyeli a — kukacozót.

P. Szathmáry Károly bevonulása Somogyban.

(Lásd a „Hazánk“ egyik tárczacikkét).

Mint festőd, az a nép ha valóban oly esztelen és vak:
Nem csoda, hogy téged képviselőül ohajt.

Spinoza.

Jókai bank-nóta.

Ide ide, kinek nincsen! —
Felhalmozva vár sok kincsem,
Kapni nálam — ohne Mackel
Szinaranyat, mennyi csak kell,
Régi bankót, új ezüstöt,
Elkábitó tömjénfűstöt,
Libamájat sültet, nyersét,
Kilenczéves zsidóverset,
Mustát, kaptát, csirizt, szurkot,
Párthiveket fogó hurkot,
Szép mosolygó nyájas képet,
Zajt nem tűrő szerénységet,
Ujsült, Hon-i badarságot,
Zebuloni magyarságot —
Mіндеzt nálam bőven kapni,
S vissza se kell többé adni,
Egy kell csupán, — hogy mindenki
Lövöldébe siessen ki,
Akár essék vagy havazzon —
S egytől egyig rám szavazzon.

Az egri nők.

Színhely: Se nem csapszék, se nem bolt
Nem is épen műhely volt,
De mégis aféle.

(Nők, asszonyok, hölgyek, dámák, fehérnépek, vászoncelédek, némberek, összevissza a mint következik.)

ÖZVEGY CZELLER AMBRUSNÉ. Testvériség, egyenlőség és szabadság! — Asszonyaim, hall-i hölgyek! Nem tudom bizonyo-an, mert dagasztás közben csak félfüllel hallottam, mikor Csutki fiam tanulta a könyvéből, hogy a francia forradalom alkalmával Halban is kitétek a nek magukért; hanem hogy a halpiaczi is volt a szó, azért mondom, hogy nem tudom bizonyosan Hall városa után neveztetek e el ha li dámáknak a francia hölgyek, vagy hogy a halpiac után.

LEKVÁR-KUKORICZA MÁRTONNÉ. Halli kend, ángyom asszony? Azt mondja, hogy a halváros.

GOLYVÁS-NAGYFENEKŐ PÉTERNÉ, (külsővárosi bába.) Én csak tisztességes személyek körül teszek tisztos éges szolgálta ot; engem a város is fizet; azért kunc-afja mat senki s nevezze dámá nak, ha még olyan is, a ki pelenkája van a poronyának, mert ez nem trázuk! Éljen Csiki Sanyi!

PANNI SZOLGÁLÓ. Polgártársnök! Nem szorulunk rá, hogy halli dámák legyünk, mikor egri hölgyek lehetünk! Dikics et szalvéta anyámasszony!

ORSÓ-NYELVES JÁNOSNÉ. Valóigaz! Indítványom-asszony, lepjük meg Vachot Imrét di-z-kulacscsal, s kérjük föl, adjon képet az uj egri hölgyekről is.

MIND. Éljen!

CZONDRÁS-CZAFAT PÁLNÉ. Itt a komoly pillanat! Itt van egy ászló! Sötét betűkkel ragyog rajta, hogy testvériség, egyenlőség és szabadság. Asszonyaim és hölgyeim! Az elközsügyesedett főrfivilág elhagyni készül gonddal áított követtyét, Csiki Sanyit. Mutassuk meg, hogy ha férfi vagy, légy férfi, és ne hitvány gyenge báb-asszony! És áldott leszen e honhaza, kivel ő képvil-elős! Avagy nem magyar hölgynek születél, tedd hivatásodat? Magyar hölgynek születni szép és nagy gondolat! Ó ősmérek én egy árva anyát, s él magyar, áll Buda még, s én égön szeretlek özvegyasszony fátyolodban, s ha visszatérek boldogulval hon, hadd lássalak népem Irányidon. Így szól az költő és ezer imádság repedez boldog ajakán, mivel hogy ezen ászlót neki szenteljük, t. i. Csiki Sanyinak. Menjünk! (Kurjongatva megindul a czűg!)

FÉRGES-TORMA GYURÁNÉ.

Három véka, egy szakajtó
Nyitval immár a kis ajtó:
Uczzu rózsám gyere be,
Pelyhes mán a verebe.

SAVANYÓ-PACZAL GERGŐNÉ.

Sárgarépa kolompér
Nem adom egy kolompér,
Ha megszakadt, sem adom:
Sanyit meg nem tagadom.

PANNI SZOLGÁLÓ.

Mosogató, piszkafa
Kontyon immár a haja.
Megette már a fene
Lukas is a feneké —
A fazéknak!

SÁFRÁNYOS-PELENKÁR ANDRISNÉ, MEGYÉS BÁBA.

Füldő-teknő, meleg víz
Még az ördög bele visz,
Harmincz rőfös gyerekpólya
Házad körül jár a gólya
Ejeha!

Csiki Sanyó gyere ki,
Várnak Eger gyereki
Csizmad szára nem oly fényes,
Mint a hogy rád vagyok kényes,

Muczikám!

CZONDRÁS-CZAFAT PÁLNÉ. (Csiki Sanyi házához érve.) Ime egy ászló, fehér atlaczból: vedd ó honfi! Csatakos ugyan, mert ez az istenadta sár egy kicsit megfogta, de honszerelmünk jelképe és sötét betűkben ragyog rajta kiverve a szabadság, testvériség, egyenlőség. Ó mi szépen leng a zászló, éljen vagy haljon sors keze, itt az idő, most vagy soha, honfi-erény, honleánybu, hármas három áldás rád, a magyarok istenére esküszünk, Csiki Sanyi követünk.

CSIKI SANYI. (Lacryma Christi csöpög a pilláiról a szakálláról.) Tisztótt polgártársnök! Szeretett egri disznók! Imádvá imádoott honhölgyek! Bályos választó szűzek! Meghatva szemlélem a csapra ütött konty alávaló áramlatos gőzölményeinek üdvös eredményszülte sikerhatását! Szívem bográcsában rotyog a forró érzelem fordíthatlan káája és agyam serpenyőjében pattogatott kukoricza gyanánt ugrádoznak a honmegváltó eszmék gondolattjai, a melyeknek tárgyallásába csak azon okonkál fogvást nem bocsájtkozok, mert a gyászos emlényű (Éljen! Ugy van!) Bakh-Smerling-Deák veszett politikája (Helyes! Igaz!) által legázolt búhon (zokogás!) könnyes ábrázattya fordíttya felém és általam rátok, szent hazám üdvhölgyei, azon magasztos célfigyelmet, melynek elérésében és az abbi lelményezhető szomorbanatteljes epedésnek sovár zokogása felhat az egekig, a hol lakik azon dücső magyarok Istene, a ki veletek együtt kivezérleudi e sajtó honföldet az elközsügyesedett Egyiptomból Kanaán szabadsági ékességének díszben pompázva ragyogó virányaira, a hol tenyésznek a boldogság póznáira felkúszó babok, az erély kelkáposztája, a vitézség paprikája, melyet árultok honvárosom piacsterén, és azon tökmag halytja virágait, melyeket te honmegyém bábnoje fejtesz le és fűzöl koszorúba, ez özvegy Hunnia gyönyörűségére. (Éljen!) És ígérem nektek, hogy kantátokra nem lesz szükség, mert kiviszem számatokra a meleg esőt, és nem lesztek kénytelenek szelelbi, mert sohajtásaimmal elválasztom a polyvát ten geritekre, és nem lesz szükség a trágyálásra, mert én fogom tárgyallásaimból folyólag nektek juttatni óhajtásaimnak termékenyítő láváját. (Egy honkofa elkezd ömlengeni.) A milyen időt akartok olyat kérjete, én kieszközlöm azt részetekre nemzetem istenétől, a ki titeket éltsen, éljen! (Zajos tetszés.) És most menjetek kunyhóitok hajlékainak tetője alá és vigyétek meg öleléseimet leányaitoknak, csólkjaimat gyermekeiteknek és kézszeritásaimat polgártársferjeiteknek!

(A czűg díszes bomlottságban méla rikkantásokkal, étvágyagerjedt rőfönczök rendében lebeg haza.)

Fővárosi karczolatok.

II.

A királyuteza esős időben.

Fővárosi levelezők.

Poste restante.

— Van szerencsém, kisasszony. Mi ketten régóta egy és ugyanattól kapunk levelet. Ismerem a Herr von Goldfuchs írását.

Magamagának ír, hogy ellenőrizhesse, vajlon a kitűzött időben hordják-e ki a levelet. Az első késedelmi esetenél, Gorovénak dühös levelet fog írni.

— Én a jövő héten akarom öt meglátogatni... tén bizony már későn adom fel ezt a levelet.

Három negyed hét után.

— Már teljes egy órája, hogy ebbe a résbe toltam be leveletem, és az az én Lajos fiam még sem ad rá feleletet. Hiszen csak Lembergben van — onnan már rég megkerülhetett volna!

— Hát aztán kinek ír az ifiúr?
— Jennynek.
— Hat aztán mit ír neki?
— Hogy holnap gyakorlat után várjon rám az egyetemnél.
— Az igaz, hogy sok bajuk van iframéknak.

Rövidlátó ember. Mióta a szomszédja zsebébe csúsztatta be a levelet a helyt hogy a szekrénybe, nagyon elővigyázatos s ugyancsak m-gnézi hova teszi.

A Jókai-bank nagygyűlése.

ELNÖK. Uraim, balközépi és szélbali elvtársak a pénzben! A XIX. század az anyagiság kora, (közbeiktások: remek!) a világ csupa finanziaális operatiókból tartja fenn magát mindaddig, míg az Uristen ezt a sok svindlit eltűri. Mi magyarok eddig kivételt képeztünk s a finanziaális téren eredményt már azért sem mutathattunk fel, mert Hornon kívül, aki nincs — csak egy kapacitással bírtunk, a „Hon“ rovatvezetőjével. Most új aera derült ránk s mi a finanziaális tudományokat új alapokra akarjuk fektetni, reformálván ez által az összes művelt világ pénzügyét. A pénz silány érez vagy papír, ha nem áll háta mögött az elv. Igen uraim! Élez és örv, az az hogy érez és elv csak összeforrvá tesz ki a baloldali hazafiság piczuláját! Ezért alapítók az első fuzionált baloldali elvérték- s népbankot, megörökítendő általa azon vagy napot, melyen hazánk koszorús politikusa Jókai Móríciz képviselőjelöltünk a Terézvárosban megbukott. (Bús éljen!) S most uraim, szólajank a tárgyhoz.

KLÁRINÉT USZUBU. Uraim! Immáron összegyűlt 500,000 baloldali s szélbali forint e szent célra. E közvé — az emancipáció tényleges megünneplésére — 50 darab körülmelt aranyat is bevettünk. (Zsidó részről zajos éljen! Der Jokkáj soll leben!) S ekkép meglévén a társulat alapja, mondjuk ki legelőbb is vezéreszménket. Minket nem a haszonlesés vezet, hanem az elv; ámbár, ha a haszonlesés lehet elv — miért ne legyen elv a haszonlesés? (Gott, wie geistreich! A Gewalt von e Redner!) Tehát fort mit Schaden! (Zúgás) Mig a Gorove-bank provisióra is fog dolgozni s perzenteket elfogad, mi egyikre sem vágyunk, Provisiánk az öntudat, perzentünk — a népszerűség. (Ohó! Wós hat er gesógt? Was hat er gesagt? Wós sagt er? Skandal! Csak ez kéne még!)

CHAMERINI ZSIGMOND. Előttem szóló eszméit kívánom kifejteni. Mi újrendszert hozunk be a finanziaákba. Csak baloldali elvtársaknak adunk kölcsön. Közösügyes kvótás egy fagarasunkat se lássa. Még eddig csak azt nézték a bankok, vajjon nyujtanak-e a felek garantiát? Mi e szivtelen elvtől eltérve azt fogjuk nála keresni, milyen párthoz tartozik, vagy melyikhez akar tartozni, ha pénzt adunk? Ily erkölcsös fegyverekkel meggyőzhetjük ellenfeleinket politikánk helyes voltáról. (Éljen.)

IRÁNYI DÁNIEL (siet.) Uraim, uraim! Nagy hírnek vagyok magyarállamtalan hírnöke. Bankunk már megalakultánál egy roppant jó gseftet csinálhat, csinálhat. Mi hihetőleg letéteményekkel is foglalkozandunk — kőzandunk. Mi? (Igen!) Úgy tehát van szerencsém bejelenteni, hogy a balközép kész mind az öt programját bankunknál depcnálni, szintűgy a szélsőbal az ő még senki által nem ismert, extrafájn programját ránk bizza. (Magyar részről roppant éljenzés; német részről hideg hallgatás. Egy hang: „Szép dolog, hanem arra nem ad a zsidó semmit!“ Az elájult gleichberechtigt zsidók erre visszaajulnak.)

ELNÖK. Csendet kérek! Ruhe meine Herrn!

RUMPELMAYER ALEXIUS. Eztet mind megvan nagyon szép was sie da xagt ham, i hab aber ka Wort verstandn. Wenn 's aber a guts Gseft is, meintwegen, aber gem mer Acht, dass die Judn uns die Aktien nit weg-schnappen. Éljen der Jokkáj!

SCHNOFELES ÁRON. Wie heiszt Juden? Was kennen Sie mir bewaisen? Sind Sie vielleicht gor e Graf, oder was sinten Sie eigentlich? Eine Keckheit, so war ich leb! Ist das Toleranz? (Szelid hajbakapás. Távolból a zsidó kongressus indulója hallik. Végre a csend helyre áll.)

ELNÖK. Az elvek tisztába lévén hozva, kérem, kegyeskedjenek a statutumok kidolgozására egy Vértessy Arnold, jeles pártpénzügyészünkből álló három tagu bizottságot kiküldetni. (Elfogadtatik.) Mára feloszlatom a gyűlést.

Utójáték.

Monolog.

Enfin! ez év jó, ha megbukom, legalább bankom van elejente csinálunk hausset adunk aztán lesz baisse — veszünk . . . , a plakátok és tollak legalább kifutják s lett belőlünk népszerű ember Hanem elv ide elv oda, a Gorové-aktiákból is veszünk — kéz alatt.

A gyulai honleányokhoz.

Üdvözöllek gyöngyö. a
Gyulai leányok!
Bár nem osztom — oh bocsánat!
Balpolitikátok.

Nem hittem, hogy a csutora
Gyöngéd női kézben
Oly jól álljon, rikogatva:
„A baloldall éljen!“

Mi szép a nő így kóréből,
Magából kikelve,
Szeme lángban s rózsasajka
Párdühtől lihegve.

Hanem így van ez jó, haj rá!
Gyulai leányok,
Ha kozmásat eszik is jobb —
Oldali apátok;

S elől-hátul pusztul is a
Liszt, szalonna, sódar
Ki gondolna mostan azzal, —
Éljen a baloldal!

Rémhír!

 Rémülettel értesülünk arról, hogy Egerben Csiky Sándor ur ingadozik. Az ég irgalmának minden szeretetére kérjük, követjük az egri választókat: ne fosszanak meg bennünket leghasznavetőbb munkatársunktól, válasszák meg. Ennél csak egy szerencsétlenség érhetne bennünket súlyosabban: az, ha Están bátyánk találna kívül maradni a küszöbön, et quod Deus digne avertat.

Kún László szekere.

A Kún László szekere
Be ékesen nyekere(g)
A Kún László szekere majd innen tul
Csak fusió szekere lesz
Ghiczin innen, Tiszán tul.

Választási táviratok.

Dunapataj, márczius 11. d. e. 8 ó. 32 p. Ivánka Imre kikiáltott képviselőjelöltünk győzelme bizonyos.

Pozsony, márczius 11. d. e. 8 ó. 32 p. Ivánka Imre fájdalom, úgy látszik megbukott, azonban győzelme bizonyos.

Pozsony, márczius 11. d. e. 8 ó. 32 p. Lónyai Menyhért fájdalom, úgy látszik megválasztatik, azonban bukása bizonyos.

Krassó, márczius 11. d. e. 8 ó. 32 p. Ivánka Imre föllépte kétségtelen, győzelme bizonyos Pozsonyban.

Monyorókerék, márczius 11. d. e. 8 ó. 32 p. Ivánka Imre nagy lelkesedéssel föllépett. Megválasztatása bizonyos.

Zaránd, márczius 11. d. e. 8 ó. 32 p. Ivánka Imre nagy lelkesedéssel fogadtatván, megválasztatása kétségtelen.

Fartó, márczius 11. d. e. 8 ó. 32 p. Ivánka Imre köztünk megjelent, győzelme bizonyos.

Országháza, április 24. d. e. 10 ó. 35 p. Ivánka nincs, de volt.

APRÓ HIREK.

△ **Pestmegye** a választási verekedésekre vonatkozó miniszteri rendeletet a jövő közgyűlésre halasztá el. Szintügy cselekedett a marhavésre vonatkozó kormányintézkedéssel, miután a marhák csakis a közgyűlés ressortjába tartozhatnak.

= **A „Hon“-ban** „*bolondok*“ helyett *balondok*-at szedtek a múlt héten. Ó Nemezis!

○ **A Jókai-bankra** eddig 5 millió forint iratott alá, és az aláírások annál serényebben folynak még folyvást, mert mint halljuk minden aláíró 5 ftot kap kölesön a főbírkorteseiktől.

△ **Egy időjós azt jövendölte**, hogy Biharmegyében az idén igen nagy disze lesz a *lencsének*, s azóta Están bátyánk komolyan forgatja agyában, hogy *baráttá* legyen.

× **Están bátyánk tiltakozik** azon multkori insinuációk ellen, mintha t. i. azon esetre készülné illuminálni, ha a Borsszem Jankó ellen itélnének az esküdtek, s kijelenti, hogy ő a nélkül is és mindig illuminált, különben is mostan választások lévén.

⊗ **A „Hazánk“** elmés tuskése így védelmezi a „Borsszem Jankó“ támadásai ellen Szathmáry Károlyt: „A „Borsszem Jankó“ már anyyra aljasult, hogy nem átalja saját közönségével és Magyarországnak *ez időszert* egyik legelső írójával szemben is oly kifejezést használni, melyre még diákok között is azt szokás mondani: „jól meg rád, a mit beszélsz.“ Ajánljuk neki e figyelemzetést.“ E sorokban csak az világos, a mit a szerény szerkesztő magáról ír; figyelemzetését nem értjük. Kérjük szépen, tegyen erőszakot magán és írjon érthetőn.

* * * **Horn Ede** köszönőlevelet intézett Jókai urhoz, hogy az ő pártfogása által sikerült magát két helyen is — blamiroznia. Ezuttal felajánlja nevét deákparti madárijesztőnek más alkalmakra is.

† **A „M. Ujság“** elpanaszolja mily igazságtalanul

bánik a kormány a szegedi zsványokkal. Majorizálást talál ebben is.

△ **Dobó Katicza** az egri várostanácstól kivette elbocsátó levelét.

+ **Ivánka Imre**, b. Simonyi s Bónis — mint értesülünk — „nagy ellenzéki *vándorversenyt*“ akarnak rendezni. Valószínű, hogy nemsokára Jókai, Csernátoni, Simonyi Ernő s egyéb sport-korifaeusok is hozzájuk csatlakoznak.

— **A „Hazánk“** a pozsonyi választás előtt: „Királyaink ősi koronázási helye nem fogja elfelejteni, mivel tartozik a hazának.“ Választás után: „Pressburg megválasztotta Lónyait.“ No lelkem, akkor Buda Ofen lesz, Kolozsvár meg Klausenburg, Szombathely Steinamanger, Kőszeg Güns, Nyerges-Ujfalu Sattler-Neudorf, Monyorókerék Haselnussrad, Sárvár Kothburg, Sátoralja-Ujhely pedig Unter der Hütte Neuplatz. Hát Bécs vármegye nincs a „Hazánk“ programjában?

A szerkesztő postája.

Pozsony, Anchió. A kezünk közt lévő postai vevény te 11-ről szól. Szíveskedjék *valódi* neve alatt reclamálni levelünket. — *Wels.* Sorainkat tegnap indítottuk útnak. — *Debreczen, D.* Köszönjük; mint látja, hasznát vettük. — *Debreczen, M.* Ennek is jó hasznát vettük. Folytassa. — *Debreczen, K.* Megrajzoltattuk. Üdvözetünket. — *Debreczen, M.* Ön ezeket írja nekünk: „G. mindamélt, hogy a forradalomban a tábornokságig vitte, oly együgyű mint a borjú; s mindamélt, hogy Isaszegnél, minden forradalmi emlékirat szerint, az ellenfélnek kedvezett és nagy számadással tartozik és a harci vész közepette Pista bácsi példájára föltre állott, fürdőre ment és mikor tábornoktársait fölagatták szabadságot, penziót és cs. k. postamesteri hivatalt kapott, — mindamélt, mondom, nálunk rettenetesen adja a vértanúságot szenvedett honhazafit, demokratát és elég merész Cs. A. ellenében föllépni“ stb. Édes ur, hát ön azt akarja, hogy mindezeket *bámuljunk*? Bámulni csak akkor tudnánk, ha nem volna így. Egyébiránt köszönet. — *Komáromba, B. N.* Leider! — *T-rági.* Öntől jobbat várunk. — *Eger, N.* Jól van így? — *Pest, A.* Gyenge. — *Cs-a.* Detto mit Obers. — *F-ld, Pest.* A paródiában sok elmség van. De elvből nem közöljük. Am utánozzák BJKöt; BJKó nem majmol senkit. — *Pest, W. Ignác.* Hisz a vázlatok *nyomatva* vannak! Különbön jók s ha másutt meg nem jelentek még, szívesen közöljük. — *Debreczen, H. M-i.* Örülünk az életjelnek. A versekből használni fogunk. Szíves kézzorításunkat. — *N. Ujvárra.* Köszönjük a részvétet. A kortesdalt átadtuk egy néplapnak. A másika nézve meg, noha igen mu atságos, az a megjegyzésünk: hogy nagyon is apró emberekkel foglalkozik. A viszonttalálkozásig. — *Gör-a Fr.* Az, kibez sorai intézvék, nem szerkesztője e lapnak, de egyik legkiválóbb munkatársa. A levelét átadtuk. A czikk végét mentől előbb kérjük, és, terünk iránti tekintetből, szíveskedjék azt rövidere fogni. Maga a küldemény igen élvezetes. — *Sz-p. R-a.* Fiat piscis. — *Maros-Vásárhelyre, V. E.* Multkori postánkban üzentünk, csak tessék megnézni. Válaszunk csak most is az a mi akkor; *minden rendén lesz a legrövidebb idő alatt.* — *Szamos-Uje.* Átadtuk egy néplapnak; ott lesznek ama kortesnoták helyükön. — *J-cs. Gy.* Sajnáljuk és ha lesz alkalom rá, helyre igazítjuk a hibát. Bablevest akartuk mi. — *Puck, Pest, Folytassa.* — *Caligula.* Ráismertünk delegationalis levelezőnkre. Hát ne figurázz, hanem írj mentől többet. — *Szegszárd, D.* Meg van elégedve? — *Gyöngyös, N. Zs.* Köszönetünket. — *Buda, Amphibium.* Jó Kérjük minél sürűbben. — *Szarvas, S.* Tán sort kerítünk rá. — *Család, K. J.* Küldeményében sok örömmel telt — *Eger, Y.* multkori üzenetünk nyilván elkerülte figyelmét. Abban azt mondtuk, hogy a „honi Montalambertekkel“ a golya sem törődik. Altiora petit Phaeton. A rajz ügyes, csakhogy jelen számunk ugyane jelenetet draszticusabban közli. Azonban szívesen fogadjuk munkatársaink sorába; reméljük, nem sokára frajter lesz. — *Miskolcz, G. B.* Hiszen, ha az a mi eredeti, mindig jó is volna! — *Ipolyság, L. D.* Igazán bolond. A jövő számban.